

Za vojake

še imamo zimsko blago v zalogi, kdor potrebuje, naj pride v našo trgovino brata Slawitsch, Ptuj.

nili smo se toraj k splavom nazaj. Ta naša vrnitev, kateri moji ljudje niso vedeli vzroka, jih je nepopisno iznenadila. Vzrok ji je bil končana moja naloga. Sedem ali osem na jezeru Tim sa h plavajočih angleških križark obstreljevalo je naše artilerijske postojanke brez posledka. Bili smo takrat na levem obrežju prekopa.

Častnik pripovedoval je nadalje o poročilih komandantov drugih poizvedovalnih krdel, ki so dalje ob prekopu navzgor rekognoscirala, da so se jim večje težkoče v pot, stavile. Kljub obstreljevanju iz topov in strojnih pušk, ki je iz oklopnih vlakov na nje brahal, prepeljala so se dotična krdel v čolnih črez prekop ter z bajonetnim naskokom brez odmora naskakovala oklopne vlake (Panzerzüge, to so vlaki z železnimi ali jeklenimi vozovi), ki so se slednjič umaknili.

Dajte gorske čevlje za naše vojake!

Sedanje slabo vreme dela našim hrabrim vojakom, ki se morajo bojevati v hudo zasneženih gorskih soteskah Karpatov velike težave. Posebno bridko je za nje, ako morajo v slabih, že obrabljenih obuvalih vojne štrpance prenašati. Prošen je toraj vsakdo izmed Vas, ki ima trpežne gorske čevlje (Bergschuhe, sogenannten „Goiserer“) na razpolago, da jih blagohotno pošlje z naslovom: „An das Kriegsfürsorgeamt des k. u. k. Kriegministeriums, Zweigstelle Graz, Sporgasse 29“ nemudoma, od koder se potem vojakom določi. Sprejme se vsaka množina. Kdor zahteva za nje kako odškodnino, ki pa ne sme biti pretirana, naj to obenem naznani, narkar se mu ista zanesljivo poštiniš potom izplača. Dvakrat da, kdor nemudoma da, toraj ne obotavlja se ter storite ta človekoljubni čin usmiljenja.

Bolni
napljinčih

Sanatorij
Aflenz
Hofacker (830) Stajersko. Prospekt

Spoštovanim čitateljem „Štajerca.“

Težko je kateri izmed Vas, ki bi ne imel kakage ljubega sorodnika, srčnega prijatelja ali dobrega znanca v tem vojskem času na boj-

nem polju. Veliko število naših hrabrih vojakov je že prililo svojo srčno kri za cesarja in domovino in mnogokteri izmed Vas je že prejel obvestitev o izgubi kakage dražega. Tudi pisatelj teh vrstic je v tem prizadet.

Upam pa, spoštovani čitatelji, da Vam vsaj nekoliko ustrezem s tolažbo, koja si blagovoljno povzemite iz sledečih pojasnil:

Sedanja vojska je silovita, kakoršne še ni doživel svet, bodisi glede števila bojujnikov, bodisi glede novodobnih bojnih sredstev, priprav in strojev, o kojih smo še le sedaj v teku vojske imeli priliko slišati, v kolikošni tehnični popolnosti da so dandanes evropske armade; da v tem napredovanju tudi naši sovražniki niso želeli zaostajati, je samoobsebi umevno.

Mi in naš zvest zaveznik — Nemčija — se imamo bojevati proti tolikim sovražnikom, da se ves svet čudi, kako da smo se njihovim napadom od vseh strani dosedaj toliko uspešno upirati zamogli. Že eden sam — namreč Rus — poslal je proti nam take strašanske, milijonske armade, da bi človek kar mislil, ta velikan bode zdrobil vse, kar se mu na njegovi ropateljini poti ustavlja utegne.

Toda „Goljat“ se je zmotil. Presneto se je preračunil in ukanil. Misli si je namreč, da avstrijski narodi v slučaju vojske ne bojo složni in da se bodejo vojaki, ki so slovanske narodnosti, klica svojega cesarja in kralja takoj odpovedali. Prišlo pa je čisto drugače. Kakor en moč zgrabili so vsi narodi Avstro-Ogrske za orožje ter z nepopisnim navdušenjem pohiteli tje, kamor jih je poklical presvetli vladar, da branijo obstanek mile domovine ter ščitijo s svojo hrabrostjo drage jim svojce, rojake in sploh sodržavljanke. Veliko narodnosti obsega Avstro-Ogrska, a sedanji vojni čas še-le je pokazal, da živi v vseh isti duh in ljubezen do mile domovine in udanost našemu modremu in skrbnemu vladarju.

To nas naj tolaži. Ne, nikoli nismo bili mi tisti, ki bi bili sedanjo strašno kripelitje povzročili; krivci so temuč oni nasilneži, ki hočejo in nameravajo skoro vso Evropo v svojo last spraviti in ki se tudi najzaničljiviših sredstev ne sramujejo, ako jim dosego svojega cilja obetajo.

Sliši se tu in tam tarnanje, in izraze skrbi za bodočnost vsebuje govorica malodušnih ljudi, ki nimajo drugega klepetati kakor o hudih casih. Seveda se je v teh kratkih mescih vojske mar-

sikaj spremenilo, kar nam ne ngaja, a obupati nam ni treba temuč mirno in zaupljivo gledati v bodočnost, ki bode vse sedanje razmere na boljše obrnila.

Da so se nekatere reči — posebno živila — podražila, se ne smemo čuditi ali celo ledovati; temu ni vzrok samo vojska, temveč v veliki meri tudi slaba lanska letna. Večina raznih poljskih pridelkov je valed negodnega vremena škodo trpela, da niso zamogli dovoljno uspevati.

Jemati moramo to in še marsikatero drugo okolščino v poštev in trezno presoditi, da tudi Vsegamogočni, sam oče nebeski nam ne daje trajno lepo vreme, temuč pošlje nad nas tu in tam tudi neurje, ki nam docela uniči marsika teri up in nado.

Bodimo toraj potolaženi, da pridejo vkratkem spet mirnej in boljši časi, v kojih bodedo na sedanje neprijetnosti lahko pozabili v dobri zavesti, da smo jih voljno in vztrajno prebili.

Vojske bode prej ali slej konec, da, upati smemo v kratkem času. Ruska premoč je ob hrabrih prsih naših junakov se razbila in boji, ki se bodejo še bili, ne morejo biti več tako siloviti kakor so bili dosedanj. Ko je ugnan enkrat ta orjak, bodedo z drugimi pritlikovci kmalo gotovi.

Tolažimo toraj v prvi vrsti sami sebe, o priložnosti pa tudi vse tiste prijatelje in znance, ki so malodušnega in omahljivega značaja!

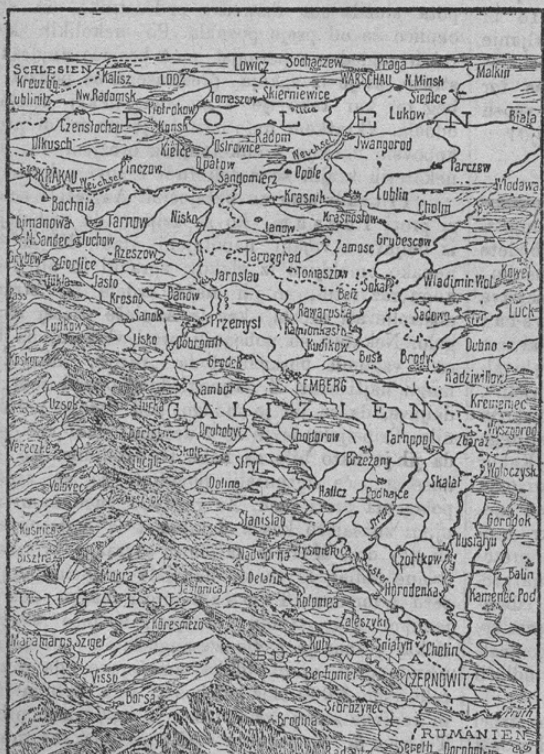
Iz zlate knjige naše armade.

Dragonski polk št. 5.

Dragonec Schönbucher Janez odlikoval se je posebno s svojo hrabrostjo, srčnostjo in hladnokrvnostjo v tem, da je petero naših konjev, ki so vsled streljanja sovražnih kozaskih krdel se splašili ter v neko vas pobegnili, ki je bila od Rusov močno zastražena, kljub najhujšemu sovražnikovemu ognju srečno k svoji patrulji nazaj pripeljal. Dobil je za ta čin srebrno svetinjo 2. razreda.

Vodnik Felsnig Maks izkazal se je posebno pri napadu na nek kozaski oddelek. Nekoč je bil poveljnik poizvedovalne patrulje in je stal dolgo časa v najhujšem sovražnem ognju. Prinesel je potem svojemu komandantu

Reliefni zemljevid, zadevajoč boje v Karpatih.

Reliefkarte zu den Kämpfen in den Karpaten.

Karte zur Niederlage der Russen in der Bukowina.

Vedno več si pridobivljajo naši vojaki na ozemlju v Karpatih, tako da so skoraj že vsi prehodi ali prelazi v naši posesti. Rusi se morajo na celi fronti umikati, na nekaterih mestih v divjem begu, pri kojem jih naši mnogo vjamejo. Tudi veliko bojnega materiala pride pri tem našim v roke. V bojih na Duklaprelazu imeli so Rusi mrtvih in ranjenih okoli 50.000 moč izgube ter mnogo vjetih.

Tudi v Bukovini zmagovito napredujemo. Rusi so bili čisto do Černovic nazaj potisnjeni. Kakor se iz Černovic poroča, se je preselil tamošnji ruski guverner v Novosielice. Naše armade se pomikajo proti Černovicam.

Današnja karta podaje plastično podobo o fronti v Karpatih, ki bode radi svojih zadnje dni zelo važnih in zmagovitih uspehov naše elavne armade, cenjene čitatelje gotovo zanimala.